

[Kurt Hansen.]

ikke vil begynde at lægge den overenskomstsmæssigt fastsatte løn til grund for det arbejde, der bliver anvist fra den offentlige arbejdsanvisnings side. Det har jeg aldrig påstået. Jeg var jo inde på, hvad der kunne komme til at gælde inden for minimumslønsområdet.

Ingomar Petersen (RV):

Jeg er enig med hr. Bay i, at billige bemærkninger ikke nogen steder er særlig hensynsfulde. Men jeg vil gerne have lov at sige til hr. Bay, at det kan måske være vanskeligt af og til for os andre, men jeg synes nok, at et præsidiemedlem burde lægge endnu større bånd på sig selv for at varetage tingets værdighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Ændret arbejdsdeling mellem arbejdsformidlingen og de dertil knyttede statslige og kollegiale organer m.m.).

(Lovforslag nr. 139. Fremsat 12/3 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Normann Andersen (S):

Når en lov har virket i et stykke tid, er det ikke unaturligt, at der stilles forslag om visse forbedringer, og det er netop det, der nu sker ved dette forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v., hvor man ønsker en tydeligere arbejdsdeling imellem arbejdsformidlingen og andre nært beslægtede organer.

De fleste steder har arbejdsformidlingen utvivlsomt klaret sine opgaver godt på en lang række områder, men det kan vel ikke undgås, at der er mennesker eller organisationer, der synes, det kan gøres endnu bedre. Det skal man ikke være ked af, og ej heller behøver det at betragtes som en negativ kritik, men mere som en håndsrekning til at gøre en lov så effektiv og god som muligt. Netop i tilfældet her ser vi organisationer forsøge at være med til et sådant stykke arbejde ved at fremkomme med ideer til forbedringer, og det synes jeg vi skal hilse med tilfredshed.

Det er også med tilfredshed, jeg konstaterer, at arbejdsministeren så forholdsvis hurtigt lader disse ideer konkretisere i lovbestemmelser, samtidig med at han stort set følger de af det arbejdsmarkedspolitiske udvalg fremførte anvisninger, anvisninger gående ud på, at såvel landsarbejdsnævnet som de lokale arbejdsmarkedsnævne får større beføjelser, og beføjelser der uden tvivl vil medvirke til, at en kraftig aktivitet vil finde sted til gavn for såvel den enkelte som hele samfundet.

Ikke mindst i disse år med visse arbejdsmæssige vanskeligheder betyder initiativ og samarbejde umådelig meget. Det skal derfor være mit håb, at dette lovforslag, hvis indhold kan give både initiativ og samarbejde et skub i den rigtige retning, vil få en forholdsvis hurtig behandling i dette ting, så ikrafttrædelsesdatoen den 1. oktober i år kan holdes.

Egentlig kunne der tales meget om dette lovforslags bestemmelser, men jeg vil her nøjes med at berøre et par af områderne. Først på det lokale plan, hvorfra man ifølge oplysningerne i bilag 2 til lovforslaget giver udtryk for stærke ønsker om, at lokale arbejdsmarkedsnævne bør være mere med i arbejdet, hvor det f.eks. drejer sig om egnsudvikling, forstået på den måde at nævnet i god tid får kendskab til eventuelle projekter, så en vurdering fra nævnet kan finde sted og en eventuel indflydelse kan gøres gældende. Det kunne jo være, at de lokalt valgte havde tanker og ideer, der kunne forbedre et projekt, ligesom følelsen af, at der blev handlet hen over hovedet på lokale organisationer, kunne blive formindsket.

Et nærmere samarbejde parterne imellem